

Στην εφημερίδα «Καθημερινή», 29.3.2015, δημοσιεύτηκε η παρακάτω συνέντευξη του ομήρου κ. Χάιντς Κούνιο, που έδωσε στο δημοσιογράφο Σταύρο Τζίμα, με τίτλο «**Στο Αουσβιτς χιόνιζε νιφάδες καμένης σάρκας**». Η συνέντευξη έγινε ύστερα από την επίσκεψη και την ομιλία του κ. Κούνιο σε μαθητές του γερμανικού γυμνασίου Σίλερ, στο Βερολίνο, κατά την οποία αναφέρθηκε στον εφιάλτη που έζησε στα στρατόπεδα εξόντωσης της ναζιστικής Γερμανίας.

«...Οση ώρα τους μιλούσα στην αίθουσα επικρατούσε νεκρική σιγή, απόλυτη σιωπή...».

- Και τι τους είπατε;

- «Την αλήθεια. Δεν ήθελα να τους κρύψω τίποτα. Τους είπα πως ήρθε στο σπίτι και μ' έπιασε ένας αξιωματικός των SS ο Αλόις Μπρούνερ, πως μας φόρτωσαν σπρώχνοντάς μας στα βαγόνια που ήταν για γουρούνια και αγελάδες, πως φτάσαμε νύχτα στο Αουσβιτς, πως "χιόνιζε" νιφάδες στάχτης, καμένης ανθρώπινης σάρκας από τα φουγάρα του Μπίρκεναου. Τους τα είπα όλα...».

Και ήταν πολλά και δύσκολα, όσα αφηγήθηκε ο 87χρονος Χάιντς Κούνιο, Έλληνας Εβραίος της Θεσσαλονίκης επιζών του Ολοκαυτώματος στους μαθητές του γερμανικού γυμνασίου Σίλερ, στο Βερολίνο.

Τον είχαν προσκαλέσει για να τους εξιστορήσει τον εφιάλτη που έζησε στα στρατόπεδα εξόντωσης της ναζιστικής Γερμανίας και να τιμήσουν με αυτόν τον τρόπο, με αφορμή τη συμπλήρωση 73 χρόνων από την αναχώρηση του πρώτου τρένου από τη Θεσσαλονίκη για το Αουσβιτς, τη μνήμη των 55.000 χιλιάδων Εβραίων της πόλης που δεν ξαναγύρισαν, αλλά και τους Εβραίους μαθητές του γυμνασίου τους που κάρηκαν από τους SS ζωντανοί στα κρεματόρια.

Οι μέρες ήταν και παραμένουν δύσκολες για τέτοιες συζητήσεις, λόγω της έντασης στις ελληνογερμανικές σχέσεις και του κλίματος στον δημόσιο διάλογο ο οποίος έχει αγγίξει, χειροτερεύοντας τα πράγματα, και το ζήτημα των φρικαλεοτήτων που διέπραξαν οι ναζί στην Κατοχή.

Αυτό, όμως, όπως λέει στην «Κ» ο κ. Κούνιο, ουδόλως αποτυπώθηκε στην ατμόσφαιρα της εκδήλωσης. «Τους μίλησα στα γερμανικά, με ρώτησαν πώς άρχισε ο διωγμός στη Θεσσαλονίκη, πώς ήταν η ζωή μας πριν από την Κατοχή, πώς βίωσα τον εφιάλτη των στρατοπέδων, πώς επέζησα, πως ξανάφτιαξα τη ζωή μου, κ.ά.

Οση ώρα μιλούσα, στην αίθουσα δεν ακουγόταν ούτε η ανάσα των παιδιών. Ήταν συγκινητικό να βλέπεις ένα πλήθος ανθρώπων στην αίθουσα κοκαλωμένο, να μη μιλάει κανείς. Στο τέλος της ομιλίας σηκώθηκα όρθιος και φώναξα με όλη τη δύναμή μου: “ποτέ πια” και “προστατέψτε τη Δημοκρατία”. Μεσολάβησαν λίγα δευτερόλεπτα σιωπής και μετά οι συγκεντρωμένοι όρθιοι ξέσπασαν σ’ ένα παρατεταμένο χειροκρότημα...».

Στη Γερμανία, το Ολοκαύτωμα διδάσκεται από τα σχολεία ακόμη, αλλά αφορμή γι’ αυτή την εκδήλωση ήταν η όξυνση στις ελληνογερμανικές σχέσεις. Πριν από δύο χρόνια μια αντιπροσωπεία μαθητών του Σίλερ αποφάσισε ύστερα από επίσκεψή της στο Αουσβιτς να ασχοληθεί με το θέμα της εξόντωσης των Ελλήνων Εβραίων. Ήταν η εποχή κατά την οποία στις διαδηλώσεις και σε ΜΜΕ στην Ελλάδα η Αγκελα Μέρκελ εμφανιζόταν με ναζιστική στολή, υψώνονταν πανό με σβάστικες και η γερμανική κοινή γνώμη βομβαρδιζόταν με απαξιωτικούς για τους Έλληνες χαρακτηρισμούς.

Όπως δήλωσε με αφορμή την εκδήλωση στην «Ντόιτσε Βέλε» η εκπαιδευτικός του γυμνασίου Σίλερ κ. Σαμπίνε Πουχστάιν οι μαθητές θέλησαν να ερευνήσουν τα βαθύτερα αίτια αυτής της κατάστασης. «Ήμασταν όλοι μας φοβερά εκνευρισμένοι για την άγνοια με την οποία διεξαγόταν η συζήτηση γι’ αυτό το ιστορικό γεγονός και πόσο αποκομμένη ήταν από τα συμφραζόμενα. Αυθόρμητα προέκυψε η ιδέα να επισκεφτούμε τον επόμενο χρόνο την Ελλάδα για να μάθουμε το τι ακριβώς διέπραξαν η Βέρμαχτ και οι άλλες γερμανικές δυνάμεις κατοχής. Σχεδόν κανείς στη Γερμανία δεν γνωρίζει πόσο τρομερά πράγματα γίνονταν» είπε.

Κατόπιν αυτού, τον περασμένο Νοέμβριο σε συνεργασία με το ίδρυμα «Σπίτι της Διάσκεψης του Βάνζεε», μια ομάδα τους ήρθε στη Θεσσαλονίκη, επισκέφθηκε το εβραϊκό μουσείο, τον σταθμό απ’ όπου αναχωρούσαν τα τρένα, τον τόπο συγκέντρωσης στην πλατεία Ελευθερίας, μίλησε με επιζήσαντες, έφτιαξε ένα ντοκιμαντέρ και ως αποκορύφωμα κάλεσαν τον κ. Κούνιο να μιλήσει ο ίδιος στους συμμαθητές τους.

«Οι Γερμανοί δεν παύουν να μιλούν για το Ολοκαύτωμα. Κάνουν το παν να μάθουν οι νέοι τι έγινε, δεν προσπαθούν να το κρύψουν, γιατί πιστεύουν ότι αυτό θα συνενώσει τις γενιές που έρχονται. Μίλησα και άλλες φορές για το Ολοκαύτωμα στη Γερμανία. Σίγουρα δεν είναι περήφανοι γι’ αυτό που έκαναν οι ναζί αλλά μιλούν στους νέους ώστε να μην ξαναγίνει στο μέλλον. Εμείς εδώ στην Ελλάδα δυστυχώς αργήσαμε» λέει ο κ. Κούνιο.

Η λίμνη Βάνζεε, 25 χιλιόμετρα έξω από το Βερολίνο, στοιχειώνει ακόμα και σήμερα τη ζωή του Χάιντς Κούνιο. Στην ομώνυμη πολυτελή έπαυλή της, σφραγίστηκε όχι μόνο η δική του μοίρα αλλά και εκατομμυρίων άλλων ομοεθνών του. Εκεί σ’ ένα από τα πολυτελέστατα σαλόνια της με τα αστραφτερά έπιπλα και τους βαρείς κρυστάλλινους πολυέλαιους, στις 20 Ιανουαρίου του 1942, οι ηγέτες των SS υπό τον επικεφαλής Χάινριχ Χίμλερ, υπέγραψαν το διαβόητο «Πρωτόκολλο του Βάνζεε» το οποίο καθόριζε τον τρόπο με τον οποίο θα υλοποιούσαν τη φοβερή «Τελική Λύση», η οποία είχε εγκριθεί νωρίτερα από τον Χίτλερ, την εξόντωση δηλαδή των Εβραίων.

Πηγή: [ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 29.3.2015](#)